

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Urto/7/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 9014899070                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 12.11.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Igor Burger              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:9014899070.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Aleny Šiškovéj v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2014 v Bratislave odvolanie odsúdeného Q. K., nar. X. K. XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike - Vázební věznice Praha - Pankrác, proti rozsudku Krajského soudu v Banské Bystrici z 1. októbra 2014, sp. zn. 4Ntc 8/2014

### rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu sa z r u š u j e .

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z., o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, s poukazom na § 518 ods. 4 posledná veta Tr. por.

právoplatný rozsudok Mestského súdu v Prahe z 19. decembra 2013, sp. zn. 40T 5/2013, v spojení s rozsudkom Vrhného soudu v Prahe z 15. apríla 2014, sp. zn. 12To 22/2014, ktorým bol občan Slovenskej republiky Q. K., nar. X. K. XXXX v E., trvale bytom L., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike - Vázební věznice Praha - Pankrác, uznaný vinným zo zvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a s jedmi podľa § 283 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ českého Trestného zákonníka, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov,

s a u z n á v a n á ú z e m í S l o v e n s k e j r e p u b l i k y  
v o v ý r o k u o u l o ž e n o m t r e s t e o d ň a t i a s l o b o d y ,

pričom odsúdený Ivan Jaso bude vo výkone trestu odňatia slobody

p o k r a č o v a ť

v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. v ústave na výkon tohto trestu so stredným stupňom stráženia.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. októbra 2014, sp. zn. 4Ntc 8/2014, bolo na základe § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. rozhodnuté, že právoplatný rozsudok Mestského súdu v Prahe z 19. decembra 2013, sp. zn. 40T 5/2013, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu z 15. apríla 2014, sp. zn. 12To 22/2014, ktorým bol občan Slovenskej republiky Q. K., nar. X. K. XXXX., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike - Vázební věznice Praha - Pankrác, uznaný vinným zo zvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a s jedmi podľa § 283 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ českého Trestného zákonníka, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, sa uznáva na území Slovenskej republiky vo výroku o uloženom treste odňatia slobody, pričom odsúdený Q. K. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia v zmysle § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený K. v zákonnej lehote odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení uviedol, že s napadnutým rozsudkom krajského súdu nesúhlasí, lebo písomný súhlas, ktorý on ako odsúdený vyslovil v súvislosti s odovzdaním na výkon trestu do Slovenskej republiky, považuje za nekvalifikovaný.

Nikto z pracovníkov väzenskej služby ho nepoučil o následkoch takto uvedeného súhlasu. Túto skutočnosť nemal možnosť prerokovať ani so svojím advokátom v Českej republike a súhlas podpísal len na naliehanie.

V súčasnej dobe nevyčerpal ani mimoriadne opravné prostriedky podľa Trestného poriadku Českej republiky. Odsúdený zdôraznil svoje presvedčenie o tom, že keby jeho advokát bol podal proti predmetnému rozsudku Mestského súdu v Prahe a Vrchného súdu v Prahe dovolanie, neboli by splnené podmienky pre jeho odovzdanie.

Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici preto považuje za predčasné a nedôvodné. Odsúdený Q. K. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odsúdený podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe uvedeného preskúmania najvyšší súd zistil nasledovné:

Krajský súd v Banskej Bystrici pri uznaní právoplatného rozsudku Mestského súdu v Prahe z 19. decembra 2013, sp. zn. 40T 5/2013, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe z 15. apríla 2014, sp. zn. 12To 22/2014, postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z.z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii. Správne, pokiaľ ide o uznanie na území Slovenskej republiky výroku o uloženom treste odňatia slobody (vo výmere desať rokov).

V tejto časti krajský súd svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil, vrátane záveru o neexistencii dôvodov podľa § 16 zák. č. 549/2011 Z.z. pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného českého rozsudku. Odvolací súd sa na základe obsahu predloženého trestného spisu v tejto súvislosti stotožňuje so zisteniami krajského súdu,

že odsúdený Q. K. je štátnym občanom Slovenskej republiky, je prihlásený na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, na adrese: L..

Z odpisu registra trestov tohto odsúdeného je zrejmé, že nebol pre ten istý skutok odsúdený súdom Slovenskej republiky a súd nemá informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti osobe Q. K. pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý už bol vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol

vynesený.

Skutok, pre ktorý bol Q. K. v predmetnej trestnej veci odsúdený v Českej republike je v osvedčení Mestského súdu v Prahe zo dňa 1. júla 2014 priradený do kategórie „nedovolený obchod s omamnými a psychotropnými látkami“ (§ 4 ods. 3 zák. č. 549/2011 Z.z.). Tento trestný čin je v štáte pôvodu sankcionovaný trestom odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby osemnásť rokov, takže v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z.z. súd konajúci o uznaní a výkone rozhodnutia už neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Odsúdený Q. K. nie je ani osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu v zmysle § 8 Tr. por. a vzhľadom na jeho vek je osobou trestne zodpovednou za konanie, pre ktoré bolo vydané predmetné rozhodnutie.

Výkon rozhodnutia nie je ani premlčaný, pretože podľa právneho poriadku Slovenskej republiky - § 90 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. premlčacia doba je desať rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody najmenej na päť rokov.

Pokiaľ ide o dôvod odmietnutia predpokladaný v § 16 ods. 1 písm. h/ zák. č. 549/2011 Z.z., ani tento neprichádza do úvahy, lebo vydané osvedčenie Mestského súdu v Prahe je úplné, obsahuje všetky skutočnosti potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone rozhodnutia. Z osvedčenia je zrejmé aj to, že dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná i v súčasnosti presahuje šesť mesiacov. Ďalej z osvedčenia vyplýva, že odsúdený Q. K. sa osobne zúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia českými súdmi.

V tomto konkrétnom prípade neexistujú ani dôvody na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. l/ a písm. m/ zák. č. 549/2011 Z.z.

Vzhľadom na opis skutku, pre ktorý bol Q. K. odsúdený v Českej republike, miesto a okolnosti jeho spáchania, nie je naplnený ani fakultatívny dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia uvedený v § 16 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z.z.

Rovnako, ako vyplýva zo súdom vyžiadaného písomného vyjadrenia prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, tento nezistiac dôvody na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia uvedené v § 16 zák. č. 549/2011 Z.z., vyslovil súhlas s uznaním a výkonom predmetného rozhodnutia Mestského súdu v Prahe v spojení s rozhodnutím Vrchného súdu v Prahe.

Nesprávne ale postupoval Krajský súd v Banskej Bystrici, keď v odvolaní napadnutom rozsudku vyslovil, že odsúdený Q. K. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Z rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe z 15. apríla 2014, sp. zn. 12To 22/2014, je zrejmé, že Q. K. sa na výkon desaťročného trestu odňatia slobody podľa § 56 ods. 3 Tr. zákonníka (Českej republiky) zaraďuje do väznice s ostrahou.

Ustanovenie § 56 ods. 3 Tr. zákonníka (Českej republiky) zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 4 Tr. por. (Slovenskej republiky). Tiež z odôvodnenia rozsudku vrchného súdu (č.l. 50) vyplýva, že na výkon trestu zaradil Q. K. do väznice s ostrahou, t.j. do miernejšieho typu výkonu trestu, než kam by mal byť formálne zaradený.

Keďže podľa § 17 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z.z. súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí, zaradenie do prísnejšej kategórie ústavu v rámci rozhodnutia o uznaní a výkone takýmto sprísnením je.

Podľa § 518 ods. 4 posledná veta Tr. por., ak odvolací súd odvolanie nezamietne, zruší napadnuté

rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva. Preto odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku sám rozhodol o uznaní uloženého trestu odňatia slobody a jeho výkone v ústave so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ však odsúdený K. v odvolaní namietal a spochybňoval svoj súhlas s odovzdávaním, okrem toho, že ním podpísaný súhlas sa v spise nachádza, súhlas odsúdenej osoby na odovzdanie výkonu rozhodnutia sa podľa čl. 6 Rámcového rozhodnutia Rady Európy č. 2008/909/SVV nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Úvahy odsúdeného K. o tom, čo by bolo, keby jeho advokát podal dovolanie proti uvedeným rozhodnutiam českých súdov na Najvyšší súd Českej republiky sú hypotetické.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.